

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 06274-12/2016-ERU

V Jihlavě dne 3. května 2017

R o z h o d n u t í

O rozkladu [REDACTED], podnikající fyzické osoby se sídlem [REDACTED], IČ: [REDACTED] (dále též „kontrolovaná osoba“ nebo „účastník řízení“), zastoupeného [REDACTED], advokátkou se sídlem [REDACTED], proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06274-8/2016-ERU (sp. zn. POZE-06274/2016-ERU) ze dne 14. září 2016, kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, uložil účastníkovi řízení úhrnnou pokutu ve výši 30 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 9 odst. 1 energetického zákona provedl změnu technických parametrů výroby elektřiny označené jako provozovna [REDACTED], kdy tyto změny Energetickému regulačnímu úřadu neprodleně neoznámil, nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, a za spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 9 odst. 5 energetického zákona zahájil výkon licencované činnosti v takto změněné výrobě elektřiny přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, dále mu uložil opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, jsem jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu rozhodla podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06274-8/2016-ERU (sp. zn. POZE-06274/2016-ERU) ze dne 14. září 2016 zrušuji a věc vracím Energetickému regulačnímu úřadu k novému projednání.

Odůvodnění:

I. Průběh kontroly

Energetický regulační úřad zahájil u kontrolované osoby kontrolu podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), jejímž předmětem bylo prověření dodržování povinností stanovených v § 9 a § 11 energetického zákona, a to v rámci provozovny

kontrolované osoby, fotovoltaické elektrárny, s názvem [REDAKCE], nacházející se na pozemku parc. č. St. [REDAKCE], v katastrálním území [REDAKCE], obec [REDAKCE] (dále též „výrobna“ nebo „elektrárna“), přičemž se jedná o elektrárnu umístěnou na střeše rodinného domu.

Kontrolou bylo zjištěno, že kontrolovaná osoba podniká v oblasti výroby elektřiny na základě licence č. [REDAKCE] udělené rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 08070-8/2010-ERU ze dne 9. července 2010 pro výrobu elektřiny využívající slunečního záření o celkovém instalovaném výkonu 0,015 MW.

Kontrolní zjištění Energetického regulačního úřadu týkající se výroby kontrolované osoby byla obsažena v Protokolu o kontrole č. [REDAKCE] ze dne 7. dubna 2016, č. j. 00702-8/2016-ERU, v němž bylo konstatováno, že účastník řízení provedl nejpozději k datu 16. října 2015 změnu technických parametrů výroby spočívající v dodatečné instalaci 8 kusů fotovoltaických panelů, což je rozdíl mezi zjištěným počtem fotovoltaických panelů ke dni provedení kontroly Energetickým regulačním úřadem a počtem fotovoltaických panelů uvedeným ve zprávě o výchozí revizi předmětného energetického zařízení. Instalací nových panelů navýšila kontrolovaná osoba výkon elektrárny z 0,015 MW na 0,01672 MW.

Dne 21. dubna 2016 podala kontrolovaná osoba námitky proti kontrolním zjištěním, ve kterých uvedla, že dle doložených podkladů a dle skutečného zapojení výroby je patrné, že celkový instalovaný elektrický výkon výroby je 14,96 kW. Energetický regulační úřad dle tvrzení kontrolované osoby do celkového instalovaného výkonu chybně zahrnuje 8 kusů fotovoltaických panelů, které byly instalovány dodatečně. Těchto 8 kusů fotovoltaických panelů není fyzicky propojeno s výrobou, jelikož jich mělo být využito pro ohřev vody venkovního bazénu. Od tohoto záměru však bylo pro technickou a pořizovací náročnost ustoupeno. Kontrolovaná osoba závěrem uvedla, že od doby uvedení výroby Štěpánov do provozu nedošlo k žádným změnám technických parametrů.

Námitky kontrolované osoby byly kontrolním orgánem Energetického regulačního úřadu vyřízeny dopisem ze dne 29. dubna 2016 tak, že jim nebylo vyhověno a kontrolní zjištění obsažená v protokolu o kontrole č. [REDAKCE] ze dne 7. dubna 2016 byla potvrzena.

II. Správní řízení v prvním stupni

Dopisem ze dne 14. června 2016 oznámil Energetický regulační úřad účastníkovi řízení zahájení správního řízení ve věci podezření ze spáchání správních deliktů dle § 91 odst. 1 písm. b) a písm. h) energetického zákona. Tomuto oznámení předcházelo vložení kontrolního spisu do spisu sp. zn. [REDAKCE], o čemž byl vyhotoven záznam č. j. 06274-2/2016-ERU.

Dne 7. července 2016 zaslal Energetický regulační úřad účastníkovi řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům správního řízení, na což tento reagoval dne 19. července 2016 žádostí o nahlédnutí do správního spisu.

Dne 9. srpna 2016 účastník řízení nahlédl do správního spisu a dne 24. srpna 2016 zaslal vyjádření k podkladům rozhodnutí, v němž opakovaně odmítl porušení svých povinností. Dle účastníka řízení nelze závěr o porušení příslušných ustanovení energetického

zákona dovodit z předložených dokladů a učiněných zjištění. Samotné umístění 8 kusů fotovoltaických panelů na střešní konstrukci dle účastníka řízení ještě neznamená, že těchto 8 kusů je součástí stávající výroby a že by tímto došlo k neoprávněnému navýšení instalovaného výkonu výroby. Uvedenému odpovídají i zprávy o pravidelné revizi výroby, poslední ze dne 16. října 2015, která jednoznačně prokázala, že předmětem pravidelné revize je elektrická instalace fotovoltaické elektrárny s názvem [REDAKCE] o výkonu 14,96 kW, sestavená z 68 kusů panelů, přičemž dalších 8 kusů fotovoltaických panelů není zapojeno do fotovoltaického systému o výkonu 14,96 kW provozovaného na základě licence č. [REDAKCE]. Účastník řízení dále uvedl, že kontrolující osoby nebyly z technického hlediska schopné ověřit elektrické vedení vodičů fotovoltaických panelů umístěných na střeše a ve fotodokumentaci, která je součástí správního spisu, je zachycena krabice, do níž jsou svedena napojení od fotovoltaických panelů bez dalších výstupů. Tedy ani v den provedení kontroly nebylo 8 ks fotovoltaických panelů galvanicky propojeno. Na podporu svých tvrzení si účastník řízení nechal provést další pravidelnou revizi výroby dne 10. srpna 2016, která potvrzuje závěry z předcházejících revizních zpráv. Z uvedených důvodů se účastník řízení domnívá, že se nedopustil žádného protiprávního jednání.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 06274-8/2016-ERU ze dne 14. září 2016 byla účastníkovi řízení uložena úhrnná pokuta ve výši 30 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 9 odst. 1 energetického zákona provedl změnu technických parametrů výroby elektřiny označené jako provozovna [REDAKCE], kdy tyto změny Energetickému regulačnímu úřadu neprodleně neoznámil, nepředložil o nich doklady a nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, a za spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 9 odst. 5 energetického zákona zahájil výkon licencované činnosti v takto změněné výrobně elektřiny přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence. Dále mu bylo uloženo opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč.

Energetický regulační úřad zrekapituloval závěry učiněné v provedené kontrole a uvedl, že v souladu s kontrolním zjištěním a závěry kontrolního orgánu není pochyb o formálním naplnění skutkové podstaty dvou správních deliktů ze strany účastníka řízení. Ohledně materiální stránky správních deliktů prvostupňový orgán konstatoval, že účelem příslušných ustanovení zákona je, aby byl výkon licencované činnosti i po udělení licence vykonáván pouze v rozsahu a způsobem, který byl rozhodnutím o udělení licence povolen, tj. aby byla licencovaná činnost vykonávána vždy po přezkoumání zákonem stanovených podmínek pro udělení licence a v jejich rozsahu, přičemž v jednání účastníka řízení lze spatřovat společenskou nebezpečnost. K vyjádření účastníka řízení, že 8 kusů fotovoltaických panelů není, ani nebylo připojeno do fotovoltaického systému o výkonu 14,96 kW, prvostupňový orgán uvedl, že v rámci posuzování celkového instalovaného výkonu provozovny, je rozhodný výklad pojmu celkového instalovaného elektrického výkonu provozovny, který prvostupňový orgán v případě výroby elektřiny chápe jako součet štítkových výkonů jednotlivých výrobních zdrojů v jedné výrobně. Dle prvostupňového orgánu se do tohoto instalovaného výkonu započítávají rovněž výrobní jednotky v případné

poruše, či výrobní jednotky záložní, neboť i tyto výrobní jednotky jsou součástí provozovaného zařízení a spoluurčují jeho velikost. Při ukládání pokuty prvostupňový orgán dospěl k závěru, že se účastník řízení dopustil dvou správních deliktů v souběhu, kdy jako závažnější vyhodnotil správní delikt podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se účastník řízení dopustil aktivním jednáním, přičemž mu v souladu s absorpční zásadou uložil úhrnnou pokutu ve výši 30 000 Kč.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06274-8/2016-ERU ze dne 14. září 2016, které mu bylo doručeno dne 27. září 2016, podal účastník řízení dne 12. října 2016 rozklad.

V rozkladu namítal, že licencovaná činnost je stále vykonávána v rozsahu a způsobem, který byl rozhodnutím o udělení licence povolen. Vysvětlení k 8 kusům fotovoltaických panelů podal účastník řízení stejně jako v průběhu správního řízení. Ke změnám technických parametrů výroby dle jeho vyjádření nedošlo. Účastník řízení odmítl úvahy prvostupňového orgánu vyjádřené v napadeném rozhodnutí a k těmto uvedl, že o naplnění skutkové podstaty správního deliktu je možné hovořit až po zjištění skutečného a úplného stavu věci, což se v daném případě nestalo. Jeho tvrzení jsou podložena závěry revizního technika o sporných 8 kusech panelů na střeše rodinného domu, které však nejsou galvanicky propojené s funkční výrobnou a vývody těchto 8 kusů panelů jsou ukončeny v plastovém rozvaděči v půdním prostoru rodinného domu. Navýšení výkonu výroby z 0,015 MW na 0,01672 MW tak není ani technicky možné. Z těchto důvodů nelze dle účastníka řízení provést ani uloženou povinnost odstranit protiprávní stav.

S ohledem na uvedenou argumentaci účastník řízení navrhl, aby bylo v řízení o rozkladu napadené rozhodnutí zrušeno.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Předtím než přistoupím k samotnému přezkumu napadeného rozhodnutí, považuji za nutné upřesnit, že pojem provozovna je pojmem obchodního práva, označující prostor, v němž je uskutečňována podnikatelská činnost, proto není zcela přesné hovořit o výkonu provozovny, jak činil prvostupňový orgán v napadeném rozhodnutí, jako spíše o výkonu výroby či elektrárny.

Po přezkoumání námitek účastníka řízení vznesených v rozkladu, jakož i souladu rozhodnutí s právními předpisy, jsem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno

v rozporu s § 3 správního řádu, podle něhož postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Předmětem správního řízení bylo posouzení, zda se účastník řízení v kontrole zjištěným jednáním dopustil spáchání správních deliktů podle § 91 odst. 1 písm. b) a písm. h) energetického zákona. Přitom nezbytnou podmínkou pro shledání odpovědnosti určité osoby za spáchání těchto správních deliktů je, aby byla ze strany správního orgánu prokázána změna podmínek pro udělení licence nebo změna týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence. Jedná se o prvotní předpoklad, bez jehož naplnění není jednání konkrétního subjektu způsobilé porušit § 9 odst. 1 ani odst. 5 energetického zákona. Teprve po zjištění, že u určitého subjektu došlo k výše specifikované změně, je namístě posuzovat, zda byla tato změna neprodleně oznámena, zda o ní byly předloženy doklady a zda bylo požádáno o změnu rozhodnutí o udělení licence, stejně tak jako zda takový subjekt zahájil licencovanou činnost až po dni nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence, týkala-li se změna rozšíření počtu provozoven, změny technických parametrů stávajících provozoven nebo změny rozsahu vymezeného území.

Dle účastníka řízení zahrnuje jeho výrobní elektrárny 68 kusů fotovoltaických panelů, a to od počátku uvedení výroby do provozu. Dalších 8 kusů fotovoltaických panelů mělo být využito na ohřev venkovního bazénu, od tohoto záměru bylo z důvodu technické a finanční náročnosti upuštěno. Předmětných 8 kusů panelů přitom není ani propojeno s funkční výrobní. Dle názoru prvostupňového orgánu se naopak jedná o výrobní elektrárny skládající se z celkem 76 kusů fotovoltaických panelů, když 8 dodatečně instalovaných panelů tvoří se stávající výrobní elektrárny vizuální celek a navenek působí jako součást výrobní elektrárny. Celkový instalovaný výkon výrobní přitom prvostupňový orgán chápe jako pojem jednoznačně určující velikost energetického zařízení, když v případě výrobní elektrárny je instalovaný výkon dán součtem štítkových výkonů jednotlivých zdrojů (jednotek) v jedné provozovně. Do tohoto instalovaného výkonu se pak dle názoru prvostupňového orgánu započítávají rovněž výrobní jednotky v případné porušce či výrobní jednotky záložní, neboť i tyto výrobní jednotky jsou součástí provozovaného zařízení a spoluurčují jeho velikost.

Závěr o spáchání správních deliktů ze strany účastníka řízení vystavěl Energetický regulační úřad na základě skutečnosti, že se tyto panely nachází na stejné střeše jako výrobní, pro niž bylo uděleno oprávnění k podnikání, přičemž Energetický regulační úřad za celkový výkon výrobní považuje veškerá výrobní zařízení nacházející se v provozovně vymezené na licenci, byť by se jednalo o zařízení odstavená, rozbitá nebo sloužící k jinému účelu. Tyto závěry Energetického regulačního úřadu však nejsou dostačující pro vyslovení odpovědnosti účastníka řízení za spáchání vytýkaných správních deliktů, nadto výklad pojmu „celkový výkon provozovny“ je nesprávný.

Především je nutno vyjít ze závěru, že licence udělovaná Energetickým regulačním úřadem je oprávněním k podnikání v energetických odvětvích, přičemž výrobcům není zakázáno vedle podnikání vyrábět elektrinu i pro vlastní spotřebu či pro jiný účel. Není přitom rozhodné, zda se panely nachází na stejné střeše či pozemku jako panely, které jsou užívány

pro podnikání. Instalovaný výkon výroby uvedený v rámci řízení o udělení licence vyjadřuje rozsah subjektivního práva držitele licence. Pokud je licence udělena na jednu výrobu elektřiny, musí celkový instalovaný výkon tohoto zařízení odpovídat výkonu uvedenému v rozhodnutí o udělení licence, který určuje, v jakém rozsahu lze podnikání provádět. Rozsah tohoto oprávnění není závislý na institutu provozovny, která nepředstavuje technické vymezení licencovaného zařízení ani vlastní rozsah podnikatelského oprávnění. Pokud účastník řízení tvrdí, že výrobní zařízení, které na základě licence provozuje, svým instalovaným výkonem odpovídá rozsahu uděleného oprávnění, v kontrole jednak nebyl zjištěn opak (tj. nebylo zjištěno, že by byl výkon výroby vyšší než uvedený na licenci) a jednak byl přijat závadějící závěr, že vše, co se nachází v rámci provozovny, je výrobnou elektřiny. K tomu je nutno konstatovat, že rozsah provozovny je určen rozsahem energetického zařízení a nikoliv naopak, dále je nesprávné hovořit o výkonu provozovny, protože ta není energetickým zařízením a výkon tedy nemá. Výrobna elektřiny je pak definována v § 2 odst. 2 písm. a) bod 18 energetického zákona, z něho vyplývá, že výroba elektřiny je jednotným energetickým zařízením složeným z určitých částí. Pro posouzení účastníkovi řízení vytýkanému jednání je tak podstatné, zda účastník řízení provozuje výrobu o odlišném výkonu neodpovídajícímu rozhodnutí o udělení licence, případně jestli provozuje podnikatelským způsobem další výrobu elektřiny bez licence, nikoliv však, zda má na střeše domu umístěny panely, u nichž není zjištěno, k jakému účelu sloučí a zda tvoří součást či samostatnou výrobu elektřiny.

Samotné zjištění většího množství panelů na střeše domu, než kolik odpovídá rozhodnutí o udělení licence na výrobu elektřiny, totiž nepostačuje k tomu, aby mohl být učiněn závěr o spáchání správního deliktu spočívajícího v neoznámení změny podmínek provozování licencované činnosti a nepožádání o změnu licence, byť by tyto panely tvořily s výrobnou, pro kterou byla licence udělena, vizuálně jeden celek. V rámci řízení o správním deliktu se jedná toliko o důkaz nepřímý. V kontrole, potažmo následně vedeného správního řízení, by muselo být prokázáno, že tyto panely jsou s původní elektrárnou instalací propojeny, případně vyvedeny do stejného místa, tj. že výkon elektrárny skutečně navyšují a že jsou využívány podnikatelským způsobem.

Nadto žádný právní předpis nevyklučuje, aby byly v rámci jedné střechy či pozemku instalovány dvě či více výroben elektřiny, z nichž podnikatelským způsobem může být využívána jen jedna z nich, přičemž právě pro takovou výrobu je třeba disponovat licenci na výrobu elektřiny. Pro výrobu elektřiny sloužící jinému než podnikatelskému účelu, zejména pro vlastní spotřebu či elektrárnu odstavenou, nevyužitou nebo rozbitou, pak není potřeba o udělení licence na výrobu elektřiny žádat.

Pokud Energetický regulační úřad nedisponuje přímými důkazy k prokázání skutečnosti, že výrobce navýšil výkon licencovaného výrobního zdroje, aniž by tuto skutečnost správnímu orgánu oznámil a aniž by požádal o změnu licence, není vyloučeno, aby taková okolnost byla dovozena z řetězce nepřímých důkazů. Výrok o odpovědnosti účastníka řízení, založený na nepřímých důkazech, může správní orgán vyslovit ovšem jen za předpokladu, že nepřímé důkazy budou ve svém souhrnu tvořit ničím nenarušenou a uzavřenou soustavu důkazů (nestačí proto jen jediný nepřímý důkaz) vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících, které budou v takovém příčinném vztahu

k dokazované skutečnosti, že z nich bude možné dovodit jen jediný závěr a současně vyloučit možnost závěru jiného.

Při novém projednání věci by měl prvostupňový orgán konfrontovat tvrzení účastníka řízení s podklady založenými nejen v kontrolním spise, ale i ve spise týkajícím se udělení licence, a to zejména s těmi podklady, které nějakým způsobem popisují technologickou část energetického zařízení. Jak jsem zjistila, z většiny dokumentů založených v kontrolním spise se podává, že celkový instalovaný výkon výrobního zařízení dosahuje 0,015 MW, avšak ze smlouvy o dílo, číslo nabídky: ██████████, založené taktéž v kontrolním spise sp. zn. 00702/2016-ERU, vyplývá, že předmětem smlouvy je dodávka a instalace solárního systému – fotovoltaické elektrárny o výkonu 16,28 kW, za níž byl účastník řízení zavázán zaplatit částku ve ██████████ Kč včetně DPH. Z faktury č. ██████████ se pak podává, že účastníkovi řízení byl vyúčtován doplatek za dodávku a montáž fotovoltaické elektrárny, když celková částka na této faktuře se shoduje s částkou uvedenou ve smlouvě o dílo. Z toho je zřejmé, že účastník řízení měl zaplatit dodavateli za dodávku a montáž fotovoltaické elektrárny částku odpovídající právě elektrárně o výkonu 16,28 kW. V protokolu o předání a převzetí díla do trvalého provozu je však uveden výkon fotovoltaické elektrárny 14,96 kW. Bude proto na prvostupňovém orgánu, aby rozpory v jednotlivých podkladech objasnil.

V daném případě připadají v úvahu např. i důkazy jiných kontrolních orgánů, konkrétně Státní energetické inspekce, která byla původně kompetentní k provádění kontrol podle zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů. Pokud by prvostupňový orgán ověřil, že u účastníka řízení podle tohoto zákona provedla kontrolu Státní energetická inspekce, pak by bylo namístě vyžádat si od ní podklady kontroly i následného správního řízení, včetně kontrolního protokolu a rozhodnutí o případném správním deliktu. Na základě podkladů od Státní energetické inspekce a skutečností zjištěných při kontrole Energetickým regulačním úřadem by pak případně mohl být učiněn závěr, že účastník řízení prostřednictvím odpojených kabelů v minulosti vyráběl elektřinu v rámci podnikatelské činnosti, čímž daná ustanovení energetického zákona porušil.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem mám za to, že skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn. Ve věci neexistují přímé důkazy prokazující odpovědnost účastníka řízení za vytýkané správní delikty. Je přitom nutné vycházet z toho, že důkazní břemeno spočívá zásadně na správním orgánu a je pouze na něm, aby potenciálnímu pachateli prokázal, co je mu kladeno za vinu. Pokud by skutečnost, že se účastník řízení dopustil spáchání správního deliktu, nebyla při novém projednání postavena najisto, bylo by třeba v souladu se zásadou in dubio pro reo rozhodnout ve prospěch účastníka řízení a správní řízení zastavit.

K výroku III. napadeného rozhodnutí týkajícího se uložení nápravného opatření uvádím, že pokud kontrola Energetického regulačního úřadu zjistila a zdokumentovala, že 8 kusů fotovoltaických panelů umístěných na střeše účastníka řízení, jejichž instalace je ze strany správního orgánu považována za neohlášenou změnu technických parametrů výroby, je odpojených, pak není zřejmé, co by měl účastník řízení na základě uložení opatření učinit, když ho prostřednictvím opatření k nápravě nelze nutit k odinstalování nepoužívaných panelů.

V. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem jako odvolací správní orgán, vzhledem k výše uvedenému, dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí nevychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu, když závěr prvostupňového orgánu o odpovědnosti účastníka řízení za předmětné správní delikty byl založen na nesprávné interpretaci pojmu celkový instalovaný výkon provozovny. Na základě v odůvodnění uvedených skutečností tak napadené rozhodnutí zrušuji a věc vracím Energetickému regulačnímu úřadu, který je povinen věc opětovně projednat.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Alena Vitásková, v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu